

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122207059
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8122207059.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: Y. T., nar. XX.X.XXXX, bytom U. 7, XXX XX T., o zaplatenie 22.481,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 24Csp/116/2022-54 zo dňa 23.01.2023 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo súd“) rozhodol, cit.:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 54 ods. 2, § 788, § 790, § 797 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“).

3. Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 18.4.2018 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 25 000 eur na účely splatenia úverov, s úrokovou sadzbou 5,5% ročne, výška mesačnej splátky 322,48 eur, s počtom splátok 96, celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť, bola vo výške 30 958,08 eur, RPMN 5,64%, termín konečnej splatnosti úveru bol dňa 15.5.2026. V bode 1.1. zmluvy sa uvádza, že úver je bez poistenia. Medzi stranami bola v časti 2 zmluvy zároveň uzatvorená zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 5.000 eur, s výškou úrokovej sadzby 27,48%, RPMN 39,26, splatnosť mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci. Žalovaný si zvolil komplexný balík poistenia, s poplatkom za poistenie vo výške 5,29%. V časti 3 zmluvy, bod 1.2 sa nachádza ustanovenie, v zmysle ktorého poistenie schopnosti splácať úver sa riadi ustanoveniami poistnej zmluvy, ktorú uzavreli Poistovňa Cardiff Slovakia, a.s., Plynárenská 7/C, 821 09 Bratislava, IČO: 36 534 978 ako poisťovňa a žalobca ako poisťník. Podľa bodu 1.6 dlžník súhlasí s tým, že oprávnenou osobou na prijatie poisteného

plnenia je banka. Dlžník berie na vedomie, že poplatok za poistenie je vyjadrený percentom z mesačnej splátky revolvingového úveru. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca prostriedky vo výške 25.000 eur, uhradil sumu 4.552,88 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 03.12.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že poistenie je jedným zo spôsobov, ako eliminovať alebo aspoň zmierniť negatívne následky rôznych udalostí, ktoré môžu nastať. Podstatou poistenia je prenos finančných dopadov rizika z jeho nositeľa na iný subjekt (poisťovňu). Poistenie nemôže ovplyvniť výskyt náhodných udalostí a vznik škôd, môže však pomôcť pri vyrovnávaní sa s ich dôsledkami či uľahčiť návrat do pôvodného stavu pred vznikom náhodnej udalosti. Existencia poistenia je nerozlučne spätá s existenciou rizika. Na riziko sa môžeme pozeriť z rôznych pohľadov, preto sa v literatúre môžeme stretnúť s množstvom definícií pojmu „riziko“. Výsledkom určitého rizika môže byť v mnohých prípadoch nielen strata, ale aj zisk. Riziko má svoju objektívnu a subjektívnu stránku. Objektívne riziko je dané objektívne, nezávisle od ľudí. Subjektívne riziko existuje v závislosti od činnosti ľudí bez ohľadu na to, či na vedomej, nevedomej, rizikové momenty závisia od duševných a charakterových vlastností ľudí. Predmetom prenosu rizika môžu byť iba udalosti, ktoré objektívne môžu nastať a ktoré sú svojou povahou náhodné. Vznik náhodnej udalosti znamená realizáciu rizika. V rámci náhodnosti rozlišujeme absolútnu náhodnosť, ako aj relatívnu náhodnosť, pri ktorej jeden z jej atribútov je známy a druhý neznámy, teda je zrejme, že udalosť nastane, ale nie je isté kedy nastane. Takou situáciou je napríklad poistenie pre prípad smrti uzavreté na dobu neurčitú, kedy je zrejme, že poistná udalosť nastane, ale nie je zrejme, kedy poistná udalosť nastane. Teda ak udalosť spĺňa podmienku možnosti realizácie a podmienku náhodnosti, môže byť predmetom poistenia. V predmetnej právnej veci mal za nesporné, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 25.000 eur. Nesporné bolo aj to, že žalovaný nesplácal svoj dlh riadne a včas. Súd prvej inštancie považoval v predmetnom spore za významnú skutočnosť, že na jednom tlačive došlo k uzatvoreniu viacerých samostatných zmlúv, čo mohlo pozornosti priemerného spotrebiteľa bez právnického vzdelania uniknúť. V zmluve o úvere na sumu 25.000 eur poistenie dohodnuté nie je, v zmluve o vydaní a používaní platobnej karty, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 5.000 eur si už žalovaný dojednal komplexné poistenie s poplatkom 5,29 % zo sumy mesačnej splátky. Je nutné vychádzať zo zákonnej podmienky, že pri výklade zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Na jednom tlačive sa nachádzajú dve úverové zmluvy, pričom len vo vzťahu k jednej z nich (ohľadom nižšej sumy) si žalovaný dojednal poistenie, z čoho podľa názoru súdu vyplýva, že forma a spôsob dojednávania poistného u žalovaného mohla vyvolať dojem, že ide o jeden poistený úver, teda sa oprávnenne spoliehal, že úver je komplexne poistený pre prípad jeho straty schopnosti splácať poskytnutý úver. Podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán súd posúdil tak, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalovaný si so žalobcom dohodol poistenie úveru pre prípad straty schopnosti splácať poskytnutý úver, tzv. komplexný súbor a náklady za toto poistenie aj pláčil spolu so splátkami úveru až do času, kedy, vychádzajúc z obsahu spisu stratil schopnosť splácať poskytnutý úver, čím nastala poistná udalosť. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako poistník poistnú udalosť nenahlásil v poisťovni a nepodal jej o tom potrebné vysvetlenia a nepredložil doklady. Žalovaný nebol v zmluvnom vzťahu s poisťovňou, preto jej nebol povinný hlásiť poistnú udalosť. Povinnosť žalovaného hlásiť poistnú udalosť nevyplýva zo žiadneho listinného dôkazu. Nakoľko z obsahu predložených listinných dôkazov vyplýva, že súčasťou úverovej zmluvy bolo aj poistenie schopnosti splácať úver a žalovaný túto schopnosť stratil, čím nastala poistná udalosť, súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 03.12.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Nesúhlasil s posúdením veci súdom, ktorý dospel k záveru, že súčasťou úverovej zmluvy bolo aj poistenie schopnosti splácať úver a žalovaný túto schopnosť spláčil, čím nastala poistná udalosť a súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného. Z predloženej kópie zmluvy je zrejme, že podpisy zmluvných strán sa nachádzajú len v bode 20. časti 3., t.j. že medzi stranami došlo len k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva v časti 2., tá ktorej obsahom malo byť poistenie, uzavretá nebola. Na neuzavretú zmluvu nie je možné aplikovať žiadne

ustanovenie prihládajúce na akékoľvek zvláštne postavenie zmluvnej strany. Medzi stranami došlo k uzatvoreniu jednej úverovej zmluvy, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 25.000 eur. Žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 25.000 eur, čo žalovaný nepoprel. Nespornou skutočnosťou je aj to, že žalovaný úver nesplácal. Spornou skutočnosťou je tvrdenie žalovaného, že bol prepustený z práce a úver bol poistený, preto by zodpovednosť mala prebrať poisťovňa. Svoje tvrdenia však ničím nepodložil. Podľa názoru žalobcu nemohol súd dospieť k záveru, že úver bol poistený. Druhou pochybnosťou je vznik poistnej udalosti. Občiansky zákonník v 8. časti v 15. hlavne upravuje presné podmienky týkajúce sa poistných zmlúv ako aj vzniku poistných udalostí. Tieto podmienky súd neskúmal, v odôvodnení rozsudku len uviedol, že žalovaný prestal úver splácať a tak nastala poistná udalosť. Aj v prípade, že by poistná zmluva bola uzatvorená, takéto tvrdenie o vzniku poistnej udalosti považuje žalobca za odvážne. Hypoteticky v prípade uzatvorenia poistnej zmluvy je potrebné uvažovať, kto a kedy mal nahlásiť poistnú udalosť. Dôvodov na nesplácanie je mnoho a nie všetky možno považovať za také, aby naplnili, či už zákonné alebo zmluvné dôvody na poistné plnenie. Žalobca sa nestotožnil s rozhodnutím súdu, ktorým žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v predmetnej veci došlo k uzatvoreniu viacerých samostatných zmlúv, a to úverových zmlúv a poistnej zmluvy, pričom náklady za toto poistenie platil žalovaný so splátkami úveru do času, kým stratil schopnosť splácať úver, teda mal za to, že nastala poistná udalosť. Zároveň uviedol aj tú skutočnosť, že žalovaný poistnú udalosť nenahlásil a nepodal jej potrebné vysvetlenia a nepredložil doklady. Avšak uzavrel, že žalovaný nebol v zmluvnom vzťahu s poisťovňou, preto jej nebol povinný udalosť nahlásiť, čo nevyplýva ani zo žiadneho predloženého dôkazu.

10. Dôvodná je námietka žalobcu týkajúca sa zamietnutia žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného v spore, k čomu dospel súd prvej inštancie na základe vyššie uvedenej argumentácie.

11. Z takto zisteného skutkového stavu a následne pri absencii právneho záveru súdu prvej inštancie v zásadných otázkach, odvolací súd nemôže dať odpoveď na odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu k ich tvrdeniam o uzavretí poistnej zmluvy týkajúcej schopnosti splácať úver.

12. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane sporu odníma možnosť v odvolacom konaní brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

13. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ust. § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov

vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozhodol tak, že zrušil rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nedostatočne odôvodnené rozhodnutie je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcom, aby uskutočnil im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

16. Úlohou súdu prvej inštancie bude po vrátení veci sa vysporiadať so všetkými tvrdeniami a dôkazmi predloženými účastníkmi v priebehu konania, vykonať potrebné dokazovanie a následne zo zisteného skutkového stavu ustáliť vo svojom rozhodnutí taký právny záver, ktorý bude preskúmateľný najmä v tých otázkach, ktoré boli zjavne sporné medzi stranami počas konania. Na základe takto prijatého záveru vo veci rozhodne tak, aby rozhodnutím nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil.

17. Úlohou súdu prvej inštancie bude tak vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - opätovne posúdiť zmluvu uzatvorenú medzi sporovými stranami z hľadiska existencie obligatórnych náležitostí požadovaných Zákonom o spotrebiteľských úveroch a zaoberať sa posúdením prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súvislosti so zohľadnením rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít. Taktiež úlohou súdu prvej inštancie bude posúdiť povinnosť žalobcu ako veriteľa, či s odbornou starostlivosťou skúmal schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle ustanovení § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta ZoSÚ. Rovnako tak je nutné venovať pozornosť otázke platnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru, teda či boli splnené všetky podmienky pre jeho platnosť. Odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/14/2021 ktorý uviedol v súvislosti s výzvou pred zosplatnením, že „neuveďenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca jednorazovo predčasne zosplatnil celý dlh, vyplývajúci z úveru, spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto jednostranného právneho úkonu žalobcu pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“ V tejto súvislosti s požiadavkou kladenou na obsah výzvy a oznámenia o zosplatnení úveru odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, z ktorého bodu 31. odôvodnenia vyplýva aj toto: „Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení; ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premlčacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti.“

18. Odvolací súd zastáva názor, že ani rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024 sa neprieči názor, že hoci banke nevyplýva povinnosť špecifikovať splátku, pre ktorú dochádza k zosplatneniu v samotnom akte zosplatnenia, banka je povinná uviesť a konkretizovať takúto

splátku vo výzve, ktorá zosplatneniu predchádza (samozrejme, ak samotnou výzvou nie je kvalifikované oznámenie o zosplatnení).

19. Pokiaľ sa týka posúdenia otázky poistenia úveru je nutné vychádzať z obsahu spisu a to zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č. l. 19 - 22) a to bodu 20 zmluvy.

20. Následne po zohľadnení týchto aspektov je nutné vo veci znova rozhodnúť a rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť.

21. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

22. Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).